

GEORGE HERBERT- A SELECTION OF HIS CLASSICAL VERSES:

1.

AH Mater, quo te deplem fonte? Dolores
Quae guttae poterunt enumerare meos?
Sicca meis lacrymis Thamesis vicina videtur,
Virtutumque choro siccior ipse tuo.
5 In flumen moerore nigrum si funderer ardens,
Laudibus haud fierem sepia iusta tuis.
Tantum istaec scribo gratus, ne tu mihi tantum
Mater: & ista Dolor nunc tibi Metra parit

2.

Corneliae sanctae, graues Semproniae,
Et quicquid vspiam est seuerae foeminae,
Conferte lacrymas: Illa, quae vos miscuit
Vestrásque laudes, poscit & mixtas genas.
5 Namque hanc ruinam salua Grauitas defleat,
Pudórque constet vel solutis crinibus;
Quandoque vultus sola maiestas, Dolor.
Decus mulierum perijt: & metuunt viri
Vtrumque sexum dote ne mulctauerit.
10 Non illa soles terere comptu lubricos,
Struices superbas atque turritum caput
Molita, reliquum deinde garriens diem
(Nam post Babelem linguae adest confusio)
Quin post modestam, qualis integras decet,
15 Substructionem capitis & nimum breuem,
Animam recentem rite curauit sacris
Adorta numen acri & igneâ prece.
Dein familiam lustrat, & res prandij,
Horti, colique distributim pensitat.
20 Suum cuique tempus & locus datur.
Inde exiguntur pensa crudo vespere.
Ratione certâ vita constat & domus,
Prudenter inito quot-diebus calculo.
Totâ renident aede decus & suauitas
25 Animo renidentes prius. Sin rarior
Magnatis appulsu extulit se occasio,
Surrexit vnâ & illa, seséque extulit:
Occasione certat, imò & obtinet.
Proh! quantus imber, quanta labri comitas,
30 Lepos seuerus, Pallas mixta Gratijs;
Loquitur numellas, compedes & retia:
Aut si negotio hora sumenda est, rei

Per angiportus & maeandros labitur,
 Ipsos Catones prouocans oraculis.
35 Tum quanta tabulis artifex? quae scriptio?
 Bellum putamen, nucleus bellissimus,
 Sententiae cum voce mirè conuenit,
 Volant per orbem literae notissimae:
 O blanda dextra, neutiquam istoc pulueris,
40 Quò nunc recumbis, scriptio merita est tua,
 Pactoli arena tibi tumulus est vnicus.
 Adde his trientem Musices, quae molliens
 Mulcènsque dotes caeteras visa est quasi
 Caelestis harmoniae breue praeludium.
45 Quàm mira tandem Subleuatrix pauperum!
 Languentium baculus, teges iacentium,
 Commune cordis palpitantis balsamum:
 Benedictiones publicae cingunt caput,
 Caelique referunt & praeoccupant modum.
50 Fatisco referens tanta quae numerant mei
 Solùm dolores, & dolores, stellulae.
 At tu qui ineptè haec dicta censes filio,
Critical Apparatus Nato parentis auferens Encomium,
 Abito, trunce, cum tuis pudoribus.
55 Ergo ipse solùm mutus atque excors ero
 Strepente mundo tinnulis praeconijs?
 Mihine matris vrna clausa est vnico,
 Herbae exoletae, ros-marinus aridus?
 Matrìne linguam refero, solùm vt mordeam?
60 Abito, barde. Quàm piè istic sum impudens!
 Tu verò mater perpetim laudabere
 Nato dolenti: literae hoc debent tibi
 Queis me educasti; sponte chartas illinunt
 Fructum laborum consecutae maximum
65 Laudando Matrem, cùm repugnant inscij.

3. CVr splendes, O Phoebe? ecquid demittere matrem
- 2 Ad nos cum radio tam rutilante potes?
 - 3 At superat caput illa tuum, quantum ipsa cadauer
 - 4 Mens superat; corpus solùm Elementa tenent.
 - 5 Scilicet id splendes: haec est tibi causa micandi,
 - 6 Et lucro apponis gaudia sancta tuo.
 - 7 Verùm heus, si nequeas caelo demittere matrem,
 - 8 Sítque omnis motûs nescia tanta quies,
 - 9 Fac radios saltem ingemines, vt dextera tortos
 - 10 Implicet, & matrem, matre manente, petam.

18.

Κύματ' ἐπαφριοῶντα Θαμήσεος, αἶκε σελήνης
Φωτὸς ἀπαυραμένης ὄγκου ἐφεῖσθε πλέον,
Νῶν θέμις ὀρφναίῃ μεγάλης ἐπὶ γείτονος αἴση
Οὐλυμπόνδε βιβᾶν ὑμῖν ἀνισταμένοις.
5 Ἄλλὰ μενεῖτ', οὐ γὰρ τάραχος ποτὶ μητέρα βαίνη,
Καὶ πρέπον ὧδε παρὰ δακρυόεσσι ρέειν.

16.

Χαλεπὸν δοκεῖ δακρῦσαι,
Χαλεπὸν μὲν οὐ δακρῦσαι·
Χαλεπώτερον δὲ πάντων
Δακρύνοντας ἀμπαύεσθαι.
5 Γενέτειραν οὐ τις ἀνδρῶν
Διδύμαις κόραις τοιαύτην
Ἐπούρεται πρεπόντως.
Τάλας, εἴθε γ' Ἄργος εἶην
Πολυόμματος, πολύτλας
10 Ἴνα μητρὸς εὐθενούσης
Ἄρετὰς διακριθείσας
Ἰδίαις κόραισι κλαύσω

17.

Αἰιάζω γενέτειραν, ἐπαιάζουσι καὶ ἄλλοι.
Οὐκ ἔτ' ἐμὴν ἰδίας φυλῆς γράψαντες ἀρωγόν
Προνομίῳ δ' ἀρετῆς κοινήν γενέτειραν ἐλόντες
Οὐκ ἐνὶ θαῦμα τόσον σφετερίζειν· οὐδὲ γὰρ ὕδωρ
5 Οὐ φέγγος, κοινόν τ' ἀγαθόν, μίαν εἰς θύραν εἶργειν
Ἦ θέμις, ἢ δυνατόν. σεμνόματος ἔπλετο στάθμη
Δημόσιόν τ' ἴνδαλμα καλοῦ, θεῖόν τε κάτοπτρον
Αἰιάζω γενέτειραν, ἐπαιάζουσι γυναῖκες
Οὐκ ἔτι βαλλομένης χάρισιν βεβολημένοι ἦτορ
10 Αὐτὰρ ἄχει μεγάλῳ κεντούμεναι· εὖτε γὰρ αὐταὶ
Τῆς περὶ συλλαλέουσιν, ἐοῦ ποικίλματος ἄρδην
Αἴσμονες, ἢ βελόνη σφαλερῶ κῆρ τραύματι νύττει
Ἔργου ἀμαρτηκυία, νέον πέπλον αἵματι στικτὸν
Μητέρι τεκταίνουσα, γόῳ καὶ πένθει σύγχρουν.
15 Αἰιάζω γενέτειραν, ἐπαιάζουσιν ὀπῶραι,
Οὐκ ἔτι δεσποίνης γλυκερᾶ μελεδῶνι τραφεῖσαι·
Ἦς βίος ἠελίοιο δίκην, ἀκτῖνας ἰέντος

Critical Apparatus *πραεῖς εἰαρινούς τε χαραῖς ἐπικίδνατο κῆπον·*

Αὔταρ ὄδ' αὖ θάνατος κυρίης, ὡς ἥλιος αὔρος

20 *Σειρίου ἠττηθεῖς βουλήμασι, πάντα μαραίνει.*

Ζῶ δ' αὐτός, βραχύ τι πνείων, ὥστ' ἔμπαλιν αὐτῆς

Αἶνον ὁμοῦ ζῶειν καὶ πνεύματος ἄλλο γενέσθαι

πνεῦμα, βίου πάροδον μούνοις ἐπέεσσι μετρήσαν

11.

DVm librata suis haeret radicibus ilex

Nescia vulturnis cedere, firma manet.

Post vbi crudelem sentit diuisa securem,

Quò placet oblato, mortua fertur, hero:

5 Arbor & ipse inuersa vocer: dúmque insitus almae

Assideo Matri, robore vinco cedros.

Nunc sorti pateo, expositus sine matre procellis,

Lubricus, & superans mobilitate salum.

Tu radix, tu petra mihi firmissima, Mater,

10 Ceu Polypus, chelis saxa prehendo tenax:

Non tibi nunc soli filum abruperere sorores,

Dissutus videor funere & ipse tuo.

Vnde vagans passim rectè vocer alter Vlysses,

Alteráque haec tua mors, Ilias esto mihi.